

valg modtog den foreliggende Betænkning over det her under Forhandling værende Lovforslag, sølte en vis Tilfredsstillelse ved at læse Begyndelsen, hvori det ærede Flertal udtaler, at det slutter sig til Lovforslaget som et meget godt og brugeligt Grundlag. Strax efter kom der imidlertid en Udtalelse om, at det ærede Flertal maatte fremkomme med Forslag til Ændringer i ikke saa væsentlige Punkter, og jeg negter ikke, at de fra det ærede Flertal fremkomne Ændringsforslag, for saa vidt de skulle blive vedtagne, i en meget væsentlig Grad ville forandre det foreliggende Lovforslag, og efter min individuelle Opfattelse ikke i nogen heldig Retning. Det første Ændringsforslag, nemlig Forslaget under Nr. 1, gaar egentlig ud paa at fastslaa en Bestemmelse om, at Kjøbenhavns Søbefæstning skal henlægges under Søværnet. Jeg har tidligere havt Leilighed til at udtale mig om min Stilling til dette Spørgsmaal, og jeg staar uforandret paa samme Standpunkt som før; jeg kan ikke anse Henlæggelsen af Kjøbenhavns Søbefæstning under Søværnet for at være nogen heldig Foranstaltning. Den første Indvending, man kan fremsætte derimod, er den, at det fornødne Personel ikke for Diebliffet kan staffles tilveie. Da Søværnet faktisk ikke raader over det fornødne Personel, har det ærede Flertal ogsaa foreslaaet, at Chefsposter, 16 andre Officersposter og 32 Underofficersposter kunne besættes paa anden Maade end fastsat for Søværnet, og der er i saa Henseende brugt ganske de samme Udtryk, som i Regjeringsforslaget ere brugte med Hensyn til Sømineafdelingen. Jeg tror imidlertid, at det ærede Flertal har overset, at Ministeren, om han endog kan forudsikre sig Tilgang for Søværnet til Sømineafdelingen, ikke vil kunne være i Stand dertil, naar det gjælder om en Overspring af saa betydeligt Personel fra det ene Værn til det andet. Sømineafdelingens Officerer og Underofficerer have særligt offret sig for Søminevirksomheden, og denne staar ikke i nogen absolut nøie Forbindelse med Ingenieurkorpset, ja, jeg tør vel sige, at det mere var en Tilfældighed, som gjorde, at Søminetjenestens dengang den blev fastslaaet ved Lov, henlagdes under Ingenieurkorpset, end det var, fordi man sølte nogen særlig Nødvendighed for at gjøre det; man kunde for den Sags Skyld ligesaagodt have henlagt den under Artillerikorpset. Foruden at et stort Antal Befalingsmænd altsaa skulde træde ud af Hærens Artilleri, maatte samtidigt dermed al den Tjeneste, hvortil de særligt ere uddannede, nemlig Fæstningsartilleritjenesten forblive hvilende paa alle andre Punkter under dette Vaaben. Dertil kommer, at jeg ikke tror, man vilde kunne formaa de Paagjældende til i tilstrækkeligt Antal frivilligt at udtræde af Forbindelsen med deres Vaaben, og jeg tror, det maa vistnok anerkjendes af det ærede Flertal, at man savner ethvert Middel til at tvinge dem dertil. Ved en saadan Udsøndring af Personel fra Fæst-

ningsartilleriet, vilde sikkert ogsaa dette Personel tabe i artilleristift Henseende. Om end Søforterne ere omflydte af Vand, vedblive de dog altid at være faste Forter, og Betjeningen af Skytset paa et Søfort er aldeles den samme som Betjeningen af Skytset paa et Landsfort eller et Kystbatteri. Man stiller i artilleristift Henseende alkrat de samme Fordringer der som ved alle andre Fæstninger; men jeg tror, at man kan gaa endnu videre og sige, at Artillerikampen fra Søforterne særligt kræver gode uddannede Kræfter saavel til den øverste Ledelse af Skytsets Benyttelse som med Hensyn til Ledelsen af ethvert enkelt Stykke. Naar man river Søforternes Artilleri ud af Forbindelsen med Hæren, tror jeg ikke, man vil kunne sikre sig et tilstrækkeligt Antal af gode Kræfter, thi et saadant lille Korps vilde komme til at savne de Betingelser for et virksomt Liv, der følger med at høre til beflagtede Afdelinger, der staa under en overordnet Ledelse. Man vil formodentlig sige, at man, naar man slaar det Artilleri, som skal benyttes i Skibene, sammen med det, som skal benyttes paa Søforterne, vil kunne sikre sig der Naadighed over et større Antal Artillerister, som man da kan anvende paa forskjellig Maade, alt som Omstændighederne kræve det; men jeg tror, at ogsaa dette er en Misforstaaelse, og at man ikke vil naae Maalet. Naar nemlig disse Fæstningsartillerister tillige skulde uddannes som Marineartillerister ombord paa Skibene, vilde deres Uddannelse komme til at lide; den vilde ikke blive fuldstændig enten i den ene eller den anden Retning, navnlig naar man ser hen til den korte Uddannelsesetid, der gives Artilleristerne saavel under Hæren som hidtil under Marinen. Jeg har hørt fremsætte den Grund til Forsvar for en saadan Overspring af Artilleriet, at Marineartillerister vilde være særligt egnede til paa virksom Maade at føre Ilden imod fjendtlige Skibe; men jeg tror ikke at denne Grund har stor Betydning. Artilleristerne paa Søforterne blive jo instruerede i saa Henseende; det blive de nu og det vilde de blive i Fremtiden, saaledes at de lige saa godt som nogen Marineartillerist vilde kende Skibenes saarbare Steder. Hvad angaar de Skibe, som særlig kunne blive særlige for Søbefæstningen, er man henvist til de Tegninger og Oplysninger om deres Beskaffenhed, som kunne bringes tilveie, og som vilde blive tildelte Artilleristerne paa Søforterne, hvad enten de høre under Hæren eller under Marinen. Ogsaa taktiske Hensyn tror jeg tale imod at henlægge Søforternes Artilleri under Marinen. Hvorledes man end vil tænke sig en Kamp ført, naar Hovedstaden bliver angreben fra Søfiden, tror jeg dog, Alle ere enige i, at det ikke er Flaadens, ikke de forskjellige Skibes Bestemmelse at blive henlagte som i gamle Dage Blokkskibene i en Defensionslinie. Skibene have nu en forskjellig Opgave, nogle skulde bevogte Minespærringen, andre skulde understøtte Søfor-